

D E C I Z I E

cu privire la respingerea recursului declarat de ***** prin intermediul avocatului Daniel Ghidirim.

în cadrul demersului depus de ***** cu privire la eliberarea ordonanței judecătorești ce ține de protecția victimei violenței în familie față de agresorul *****, prin care cererea a fost respinsă,

împotriva încheierii Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 19.05.2026,

Dosarul nr. 2r-190/2026
PIGD nr. 2-26062609-03-2r-08062026

Prima instanță: Judecătoria Soroca (sediul Central) (judecător Cristina Botnaru)

30 iunie 2026, mun. Bălți
Textul corespunde originalului

Examinând, fără citarea părţilor, cererea de recurs declarată de *****

Curtea de Apel Nord, în completul compus din:
Stanislav Grosu*, Preşedinte,*
Alina Țihonschi,
Mariana Sajin, *judecători*

A constatat următoarele:
La data de 19 mai 2026, în cadrul Judecătoriei Soroca, sediul Central a fost înregistrată cererea depusă de avocatul Daniel Ghidirim care acționează în interesele victimei ***** cu privire la eliberarea ordonanței judecătorești ce ține de protecția victimei violenței în familie față de agresorul *****, în temeiul art.3 a Legii nr.45 din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie.

În motivarea cererii depuse, ***** a menționat că la 07 mai 2026, în jurul orei 21:00, fratele său, *****, s-a deplasat la domiciliul tatălui lor situat în *****, unde ea se afla pentru a avea grijă de tatăl său, *****. În cadrul incidentului, ***** a numit-o cu cuvinte obscene, a ridicat tonul la ea şi a amenințat-o cu aplicarea violenței fizice. Conflictul a fost generat de faptul că, ***** intenționa să efectueze lucrări de reparație în jurul casei părintești, însă ultima i-a comunicat că asemenea lucrări nu pot fi realizate până la stabilirea cotei-părţi din masa succesorală rămasă după decesul mamei lor *****. În legătură cu cele întâmplate, aceasta a sesizat organele de poliție, cazul fiind înregistrat în Registrul nr. 2 sub nr. 2834 din 07 mai 2026. Totodată, a mai indicat că îi este frică de fratele său, *****, întrucât acesta se deplasează frecvent la casa părintească, inițiază conflicte şi manifestă un comportament agresiv, motiv pentru care îşi face griji pentru sănătatea şi viaţa sa.

A făcut referire la prevederile art. 3, art. 11 alin.(1), art.14 al Legii nr. 45 din 01 martie 2007 cu privire la combaterea şi prevenirea violenței în familie, art. 11 alin.(1) al aceleiași legi, art.2 al Legii nr.45 din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, art.15 al Legii nr.45 din 01 martie 2007, art. 278^6 al Codului de Procedură Civilă, art.278^7 Cod de Procedură Civilă, solicitând emiterea ordonanței de protecție în privința sa față de agresorul ***** cu aplicarea măsurilor de protecție pe un termen de 90 zile prin: obligarea de a sta departe de locuința victimei, fără a decide asupra modului de administrare şi dreptului de dispoziție asupra bunurilor; obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanță ce ar asigura securitatea victimei, excluzând orice contact vizual cu ea sau cu copii acesteia.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 19 mai 2026, cererea înaintată de reprezentantul victimei, avocatul Daniel Ghidirim care acționează în interesele lui ***** cu privire la eliberarea ordonanței judecătorești ce ține de protecția victimei violenței în familie față de agresorul ***** a fost respins.

Solicitarea recurentului:

La data de 02.06.2026, ***** prin intermediul avocatului Daniel Ghidirim a depus cerere de recurs cu privire la casarea încheierii Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 19 mai 2026.

Potrivit art.425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

***** a contestat încheierea primei instanțe din 19.05.2026, depunând recursul la 02.06.2026, astfel Colegiul atestă și constată că recursul a fost declarat în interiorul termenului acordat de lege, or ultima a recepționat încheierea la data de 19.05.2026, contra semnătură (f.d. 30).

Argumentele părţilor:

În motivarea recursului, recurentul a invocat că la data de 07.05.2026, în jurul orei 21:00, cetățeanul ***** s-a prezentat la domiciliul tatălui său din *****, unde se afla sora sa, *****, care are în grijă pe tatăl lor, *****.

În cadrul discuțiilor purtate, între părți a izbucnit un conflict, în contextul căruia ***** i-ar fi adresat ***** cuvinte obscene, ar fi ridicat tonul la aceasta și ar fi amenințat-o cu aplicarea violenței fizice.

Acesta intenționa să efectueze lucrări de reparație în jurul imobilului părintesc, însă a fost preîntâmpinat că asemenea lucrări nu pot fi realizate până la stabilirea cotei-părți din masa succesorală, în urma decesului mamei, *****.

Despre incidentul respectiv, ***** a sesizat organele de poliție, iar cazul a fost înregistrat în Registrul de evidență R-2 sub nr. 2834, la data de 07.05.2026.

Ulterior, ***** a invocat faptul că îi este teamă de fratele său, *****, motivând că acesta se

prezintă la domiciliul părintesc și ar genera conflicte, manifestând un comportament agresiv. Aceasta a susținut că se teme pentru integritatea sa fizică și viață și a solicitat aplicarea măsurilor de protecție împotriva agresorului, respectiv:

a) obligarea lui ***** de a sta departe de locuința victimei, fără a se aduce atingere dreptului de administrare și dispoziție asupra bunurilor;

b) obligarea acestuia de a menține o distanță față de locul aflării victimei, suficientă pentru asigurarea securității acesteia, cu excluderea oricărui contact vizual.

La data de 19 mai 2026, la Judecătoria Soroca, sediul Central, a fost depusă cererea formulată în interesul victimei ***** privind emiterea ordonanței judecătorești de protecție împotriva violenței în familie față de presupusul agresor *****, în temeiul art. 3 din Legea nr. 45 din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie.

Recurenta ***** invocă faptul că de o perioadă îndelungată se confruntă cu situații de conflict cu fratele său, *****, care, venind la casa părintească din *****, unde aceasta are în grijă pe tatăl lor, *****, persoană în vârstă și cu probleme de vedere, ar iniția conflicte în cadrul cărora o insultă, o intimidează, îi ridică tonul și o supune unor acte de umilire.

Aceasta susține că s-a adresat în mod repetat organelor de poliție, însă, în lipsa unor probe concludente, au fost întocmite încheieri de neîncepere a examinării materialelor sau de casare a acestora, fiind aplicate doar avertizări, măsuri considerate insuficiente pentru a stopa comportamentul pretins agresiv al lui *****. În acest context, comportamentul acestuia ar constitui o formă de violență psihologică asupra recurentei.

Recurenta consideră că o perioadă minimă de protecție din partea statului ar fi de natură să soluționeze conflictul și să determine schimbarea comportamentului lui *****, în sensul prevenirii pe viitor a unor astfel de incidente.

Pentru curmarea pe viitor a unor asemenea situații și pentru prevenirea escaladării conflictelor, în vederea asigurării dreptului victimei la o viață fără violență, recurenta susține că este necesară aplicarea măsurilor de protecție, aceasta fiind îndreptățită să beneficieze de măsurile prevăzute de art. 15 din Legea nr. 45 din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie.

În acest context, recurenta invocă faptul că este admisibil și necesar amestecul statului, prin autoritățile sale competente, în viața privată și de familie a părților, în scopul preîntâmpinării unui pericol pentru securitatea vieții, sănătății și bunăstării victimei, întrucât comportamentul agresorului ar fi creat premisele aplicării prevederilor Legii nr. 45 din 01 martie 2007.

Totodată, recurenta susține că statului îi revine obligația pozitivă de a acționa în vederea garantării dreptului la respectarea vieții private și de familie și a protecției efective împotriva violenței în familie.

La data de 19.06.2026, prin intermediul Direcției de Evidență și Documentare Procesuală a Curții de Apel Nord, intimatul ***** a depus referință prin care a solicitat instanței de recurs, respingerea cererii de recurs și menținerea încheierii Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 19.05.2026.

În susținerea poziției menționate, intimatul a menționat că, în mod constant, a manifestat implicare în îngrijirea și întreținerea părinților săi, ***** și *****, contribuind de-a lungul anilor la asigurarea nevoilor gospodăriei părintești, inclusiv prin procurarea de lemne de foc, produse alimentare și hrana pentru animale, precum și prin furnizarea de materiale necesare pentru construcție și reparații.

Intimatul afirmă că, ulterior decesului mamei, a constatat existența unor neînțelegeri și conflicte între el și *****, pe care o consideră lipsită de calitate juridică în raport cu bunurile și

administrarea gospodăriei lui *****, aceasta nefiind rudă de sânge cu acesta. În acest sens, recurentul susține că are calitatea de fiu biologic al lui ***** și consideră că această calitate îi conferă un interes direct și prioritar în ceea ce privește administrarea și protecția patrimoniului părintesc.

Intimatul invocă faptul că ***** ar fi exercitat în mod neautorizat acte de administrare asupra bunurilor și resurselor gospodăriei, inclusiv asupra pensiei și altor bunuri aparținând lui *****, fără acordul său și fără o bază juridică, ceea ce ar fi generat deteriorarea patrimoniului familial.

Totodată, intimatul susține că ***** ar fi înstrăinat sau utilizat bunuri din gospodărie fără consimțământul său, inclusiv animale, materiale de construcție și alte bunuri mobile, precum și că ar fi permis degradarea imobilului prin neîntreținere corespunzătoare, aspecte care ar fi condus la deteriorarea progresivă a condițiilor de trai ale tatălui său.

Intimatul mai susține că a contribuit în mod constant la îngrijirea tatălui său, inclusiv prin însoțirea acestuia la consultații medicale, asigurarea tratamentului și îngrijirea personală, iar aceste aspecte ar putea fi confirmate de martori, inclusiv persoane din localitate și personal medical.

În ceea ce privește situația medicală a lui *****, intimatul afirmă că a intervenit în mod direct în mai multe situații de urgență, inclusiv prin solicitarea de asistență medicală și îngrijire personală, și că a asigurat personal îngrijirea acestuia în perioadele de spitalizare, susținând că aceste împrejurări pot fi confirmate de personalul medical al instituțiilor implicate.

Intimatul mai invocă faptul că, în mai multe rânduri, accesul său la gospodăria părintească ar fi fost restricționat sau îngreunat prin acțiunile lui *****, inclusiv prin formularea de sesizări la organele de poliție, pe care le consideră neîntemeiate, precum și prin atribuirea unor fapte care nu ar corespunde realității.

De asemenea, intimatul susține că unele sesizări ale ***** au determinat intervenția organelor de poliție, însă acestea nu s-ar fi finalizat prin constatări de natură a confirma acuzațiile formulate împotriva sa.

Intimatul mai afirmă că, în perioada de după decesul mamei, ***** ar fi rămas în gospodăria părintească fără un titlu juridic expres și fără consimțământul său, iar ulterior ar fi exercitat controlul asupra bunurilor și administrării gospodăriei, în detrimentul intereselor sale de fiu biologic al proprietarului.

În susținerea poziției sale, intimatul invocă existența unor conflicte repetate între părți, precum și imposibilitatea de a exercita în mod efectiv îngrijirea tatălui său din cauza divergențelor apărute, solicitând instanței să aprecieze întregul context familial și comportamental al părților.

Intimatul mai susține că afirmațiile potrivit cărora nu s-ar fi aflat în localitate o perioadă îndelungată sunt nereale și pot fi verificate prin date oficiale ale Poliției de Frontieră, care ar confirma prezența sa în Republica Moldova, cu excepția unei perioade limitate de deplasare în străinătate.

Totodată, intimatul invocă existența unor neînțelegeri între părți privind exercitarea drepturilor asupra gospodăriei părintești și susține că acțiunile ***** ar fi avut ca efect excluderea sa treptată din viața tatălui său și din administrarea bunurilor familiale.

Intimatul ***** susține că cererea de ordonanță de protecție depusă de ***** reprezintă o formă de instrumentalizare a procedurilor judiciare, fiind utilizată în mod repetat ca mijloc de intimidare și determinare a acestuia de a se abține de la exercitarea drepturilor și obligațiilor sale firești față de tatăl său, *****.

Intimatul afirmă că, de fiecare dată când a intervenit în interesul tatălui său — prin vizite,

reparații ale gospodăriei sau acordarea de ajutor în situații medicale — aceste acțiuni ar fi fost interpretate de ***** drept pretexte pentru formularea de plângeri penale, sesizări la organele de poliție sau cereri judiciare, ceea ce ar crea un climat de presiune psihologică și insecuritate juridică.

În opinia intimatului, acest mecanism ar avea ca efect descurajarea sa de a se implica în îngrijirea tatălui, prin inducerea unei stări de teamă față de posibile consecințe judiciare, fiind astfel afectat dreptul său de a menține relații cu părintele său și de a contribui la îngrijirea acestuia.

Intimatul susține că aceste acțiuni ar face parte dintr-un tipar mai larg de utilizare a sistemului judiciar în scop de control familial, prin sesizări repetate care nu ar avea la bază situații de violență reală, ci conflicte legate de administrarea bunurilor și de relațiile de familie.

De asemenea, intimatul invocă faptul că, în trecut, ***** i-ar fi comunicat intenția de a-l împiedica să mai aibă acces la gospodăria părintească și de a restrânge posibilitatea acestuia de a-și vizita tatăl, aspect pe care îl apreciază ca fiind relevant în contextul prezentului litigiu.

Intimatul mai susține că prin încheierea din 19.05.2026, instanța de fond a respins cererea de ordonanță de protecție, reținând că afirmațiile recurentei sunt declarative și neconfirmate prin probe concludente, că nu a fost demonstrat un risc real și iminent, precum și că au existat erori privind identificarea părților și lipsa unor dovezi privind situația de fapt invocată.

În continuare, intimatul contestă afirmațiile recurentei potrivit cărora ar manifesta un comportament agresiv sau ar exercita violență psihologică, susținând că acestea nu corespund realității și nu sunt susținute de probe obiective. Intimatul afirmă că întreaga sa conduită este una orientată exclusiv spre îngrijirea tatălui său, incluzând sprijin medical, prezență constantă și asistență în activitățile cotidiene.

Intimatul mai arată că nu deține sancțiuni contravenționale sau antecedente relevante în comunitatea din ***** sau orașul Soroca, fiind cunoscut ca o persoană integră și implicată în viața familiei, aspecte care, în opinia sa, contrazic acuzațiile de agresivitate.

În contrast, intimatul invocă existența unor litigii și sancțiuni contravenționale anterioare în privința *****, apreciind că acestea sunt relevante pentru evaluarea credibilității afirmațiilor acesteia și a comportamentului său în raport cu alte persoane vulnerabile.

Intimatul susține, de asemenea, că unele afirmații ale recurentei privind situația tatălui său și relațiile de familie sunt inexacte, inclusiv cele referitoare la identitatea persoanelor implicate și la gradul de rudenie, aspecte care ar fi fost constatate și de instanța de fond în încheierea contestată.

Totodată, intimatul arată că tatăl său, *****, deși prezintă probleme de sănătate și vedere, nu a fost declarat incapabil prin hotărâre judecătorească și nu se află sub regim de tutelă sau curatelă, având capacitate deplină de exercițiu.

În acest context, intimatul susține că dreptul său de a avea relații personale cu tatăl său și de a-l îngriji nu poate fi restrâns prin afirmații unilaterale ale recurentei, în lipsa unei hotărâri judecătorești care să constate incapacitatea acestuia sau existența unui pericol real.

Intimatul mai invocă faptul că cererea de ordonanță de protecție nu este susținută de probe noi față de cele analizate de instanța de fond, fiind reluate aceleași susțineri declarative, anterior respinse ca neîntemeiate.

În final, intimatul susține că dispozițiile art. 278/6 alin. (3) CPC sunt inaplicabile în cauză, întrucât nu este dovedit un pericol iminent de violență fizică, iar situația descrisă de recurentă vizează exclusiv un conflict familial legat de bunuri și administrarea gospodăriei, fără elemente probatorii care să confirme existența unei amenințări actuale și concrete.

Intimatul concluzionează că ***** nu deține un titlu juridic care să îi confere dreptul de a

solicita excluderea sa din viața tatălui său sau restricționarea accesului acestuia la gospodăria părintească, motiv pentru care solicită respingerea recursului ca neîntemeiat.

Din ansamblul înscrisurilor oficiale și al situației juridice obiective, rezultă că ***** nu deține niciun drept real, personal sau derivat asupra imobilului situat în *****, imobil identificat cadastral nr. *****, dreptul de proprietate fiind înscris exclusiv pe numele lui ***** și *****, conform extrasului din Registrul bunurilor imobile.

Această împrejurare exclude, din punct de vedere juridic, orice pretinsă prerogativă a recurentei de a limita, bloca sau condiționa exercitarea dreptului de proprietate, inclusiv efectuarea lucrărilor de conservare și întreținere a bunului. În lipsa unui titlu de proprietate, a unei coproprietăți, a unei servituți sau a unui drept de folosință legal constituit, poziția recurentei este una pur factuală, fără efecte juridice opozabile proprietarilor înscriși.

În mod suplimentar, susținerea recurentei privind existența unei „necesități de stabilire a cotelor succesorale” în privința imobilului este vădit eronată juridic, întrucât acest bun nu a făcut niciodată parte din masa succesorală a defunctei *****.

Din actele cadastrale rezultă că:

– terenul și construcția aferentă imobilului nr. ***** au fost deținute din 25.11.2003 de *****;

– ulterior, dreptul de coproprietate a fost consolidat în favoarea lui ***** prin certificatul de moștenitor nr. 1-173 din 03.02.2025;

– ***** a deținut exclusiv un alt bun imobil, respectiv terenul agricol nr. *****, fără legătură juridică cu gospodăria litigioasă.

Rezultă, fără echivoc, că nu există nicio „cotă succesorală nedefinită” asupra imobilului casei, iar invocarea unei astfel de incertitudini nu are suport în realitatea juridică a dosarului.

În acest context, condiționarea efectuării lucrărilor de conservare a imobilului de existența unui partaj succesoral inexistent reprezintă o teză lipsită de temei legal și contrară regimului juridic al coproprietății. Conform art. 350 Cod civil al Republicii Moldova, fiecare coproprietar are dreptul de a efectua acte de conservare fără acordul celuilalt coproprietar, cu drept de compensare proporțională a cheltuielilor.

Reparațiile invocate — refacerea acoperișului deteriorat, degajarea accesului blocat și prevenirea infiltrațiilor — se încadrează în mod evident în categoria actelor de conservare, nu de dispoziție, nefiind supuse condiției unanimității prevăzute de art. 351 Cod civil. Prin urmare, opoziția recurentei față de aceste lucrări este lipsită de efect juridic.

Un element factual relevant este că deteriorările imobilului au fost generate chiar prin acțiuni directe ale recurentei, constând în tăierea arborilor din proximitatea gospodăriei, cu consecința afectării acoperișului și a căilor de acces. În asemenea condiții, exercitarea unui pretins drept de opoziție la remedierea prejudiciului creat nu poate produce efecte juridice în favoarea persoanei care a generat însăși starea de degradare.

În ceea ce privește situația juridică a lui *****, acesta este o persoană cu capacitate deplină de exercițiu, nefiind declarat incapabil prin nicio hotărâre judecătorească. Orice limitare a capacității sale juridice ar putea fi stabilită exclusiv prin procedura specială prevăzută de lege, ceea ce nu este cazul în speță. Prin urmare, voința sa juridică nu poate fi substituită prin declarații unilaterale ale recurentei.

Totodată, existența testamentului autentificat la 25.06.2024 de notarul Radu Boldescu, prin care ***** a dispus excluderea recurentei din masa succesorală și desemnarea unei alte persoane ca moștenitor, constituie un act juridic unilateral valabil, care reflectă voința sa liber exprimată. Acest act nu produce efecte asupra dreptului de proprietate actual, dar confirmă lipsa unei relații

de încredere și a unei legitimități pretinse de recurentă în raport cu bunurile și persoana titularului.

În ceea ce privește acuzațiile recurentei privind presupuse interdicții sau pretinse acte de violență, acestea au fost deja analizate de instanța de fond și respinse ca neîntemeiate, fiind reținute explicit următoarele elemente:

– lipsa probelor materiale;

– lipsa martorilor coroborați;

– inexistența unui risc iminent de violență fizică;

– evaluarea oficială a riscului ca fiind scăzut.

În aceste condiții, recursul nu aduce elemente probatorii noi, ci reiterează susțineri declarative anterior analizate și respinse.

Din punct de vedere juridic, o astfel de reluare a acelorași afirmații, în absența oricărui suport probator suplimentar, nu poate justifica schimbarea soluției primei instanțe.

În final, consecința practică a admiterii recursului ar fi una disproporționată față de situația de fapt: restrângerea dreptului unui coproprietar legal de a accesa și conserva bunul său imobil, în lipsa unui pericol real, actual și demonstrat, și în condițiile în care toate probele oficiale existente infirmă susținerile recurentei.

Prin urmare, din perspectiva legalității, proporționalității și a probatoriului administrat, soluția de respingere a recursului apare ca fiind singura care respectă cadrul juridic aplicabil și situația de fapt stabilită în mod constant de actele dosarului.

Aprecierea instanţei de recurs:

Potrivit prevederilor art.426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor.

Analizând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei, colegiul civil şi de contencios administrativ consideră că recursul este neîntemeiat şi urmează a fi respins din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

Conform articolului 14 alin. (2) Legea nr. 45 din 01.03.2017 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, cererea sau demersul pentru eliberarea ordonanţei de protecţie depuse în instanţă de judecată se examinează conform Codului de procedură civilă, Codului de procedură penală.

Articolul 278^3 aliniatul (1) Cod de procedură civilă prevede că, cererile privind aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie se examinează de instanţele judecătoreşti conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepţiile şi completările stabilite în prezentul capitol şi în legislaţia de prevenire şi combatere a violenţei în familie.

Articolul 278^4 Cod de procedură civilă prevede că, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune la instanţa judecătorească competentă de la domiciliul sau locul de aflare a victimei sau a agresorului, de la locul unde victima a solicitat asistenţă sau de la locul unde a avut loc actul de violenţă. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vârstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea

măsurilor de protecţie poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliţie, organul de asistenţă socială sau de către procuror.

În conformitate cu articolul 278^7 Cod de Procedură Civilă, instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.

Conform articolului 12 al Legii nr. 45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, (1) victima are dreptul să sesizeze orice caz de violenţă în familie şi să solicite protecţie. (2) Reprezentanţilor autorităţilor abilitate cu funcţii de prevenire şi combatere a violenţei în familie li se interzice să întreprindă acţiuni menite să descurajeze victima în denunţarea actelor de violenţă la care este supusă. (3) Orice persoană care este martoră la acte de violenţă în familie sau care are bănuieli rezonabile că au fost comise asemenea acte ori că sunt posibile acte de violenţă are dreptul să comunice acest lucru autorităţilor abilitate cu funcţii de prevenire şi combatere a violenţei în familie.

Potrivit articolului 2 Legea nr. 45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, următoarele noțiuni semnifică:

violenţă în familie constituie orice acţiune sau inacţiune intenționată, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare contra unor alte persoane, manifestată fizic sau verbal, prin abuz fizic, sexual, psihologic, spiritual sau economic ori prin cauzare de prejudiciu material sau moral, comisă de un membru de familie contra unor alţi membri de familie, inclusiv contra copiilor, precum şi contra proprietăţii comune sau personale;

violenţă fizică - vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar;

violenţă psihologică – impunere a voinţei sau a controlului personal; provocare a stărilor de tensiune şi de suferinţă psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, şantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, ameninţări verbale, afişare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice, neglijare; implicare în viaţa personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenţie, inclusiv în locuinţa familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere şi/sau creare a impedimentelor în realizarea profesională ori interzicere şi/sau creare a impedimentelor în realizarea programului educaţional în instituţia de învățământ; persecutare prin contactarea sau încercarea de a contacta prin orice mijloc sau prin intermediul altei persoane victima căreia i s-a cauzat o stare de anxietate, frică pentru siguranţa proprie ori a rudelor apropiate, fiind constrânsă să-şi modifice conduita de viaţă; deposedare de acte de identitate; privare intenţionată de acces la informaţie; alte acţiuni cu efect similar;

violenţă împotriva femeilor – acte de violenţă bazate pe gen, care cauzează sau poate cauza femeilor o suferinţă fizică, sexuală sau psihologică, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, forţarea sau privarea de libertate arbitrară, comise în sfera publică sau privată;

agresor – persoană care comite acte de violenţă în familie, în concubinaj. În cazul plângerilor din partea mai multor membri de familie, cu învinuiri reciproce de comitere a actelor de violenţă, agresorul va fi identificat luându-se în considerare următoarele circumstanţe: care dintre subiecţii implicaţi a acţionat în apărarea sa ori a altei persoane; probabilitatea survenirii unor situaţii critice pentru fiecare persoană; modul de acţionare în cadrul scenei de violenţă şi gravitatea leziunilor provocate de fiecare persoană; plângerile anterioare de violenţă în familie, alte împrejurări care indică la iniţiatorul actelor de violenţă;

ordonanţă de protecţie – act legal prin care instanţa de judecată aplică măsuri de protecţie a victimei;

situaţie de criză/situaţie critică – totalitate a circumstanţelor ce prezintă pericol iminent pentru viaţa şi/sau integritatea fizică şi/sau psihică a persoanei, necesitând intervenţie în regim de urgenţă cu măsuri de protecţie.

Potrivit articolului 3 aliniatul (2) al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie nr. 45 din 01 martie 2007, membri de familie, în sensul prezentei legi, sunt: a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, **rudele**, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

În conformitate cu articolul 278^7 Cod de Procedură Civilă, instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.

Potrivit cererii lui ***** din 07.05.2026 adresată IP Soroca, aceasta a rugat organele de poliție de a lua măsuri cu fratele ***** pe motiv că la 07.05.2026, ultimul fiind inițiatorul unui conflict (f.d. 5).

Conform chestionarului de constatare și evaluare a riscurilor de violență în familie întocmit și anexat la dosar, rezultă că, riscul este scăzut fiind bifat doar o eventuală violență psihologică, Chestionarul riscurilor de letalitate a violenței în familie bifând doar răspunsul „nu” (f.d. 8).

Conform răspunsului cu nr.34/48 4840 din 12.05.2026, IP Soroca a explicat lui ***** prevederile Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie precum și posibilitatea de a se adresa personal cu o cerere de eliberare a ordonanței de protecție a victimei violenței în familie (f.d. 24).

La data de 19 mai 2026, în cadrul Judecătoriei Soroca, sediul Central a fost înregistrată cererea depusă de avocatul Daniel Ghidirim care acționează în interesele victimei ***** cu privire la eliberarea ordonanței judecătorești ce ține de protecția victimei violenței în familie față de agresorul *****, în temeiul art.3 a Legii nr.45 din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, solicitând emiterea ordonanței de protecție în privința sa față de agresorul ***** cu aplicarea măsurilor de protecție pe un termen de 90 zile prin: obligarea de a sta departe de locuința victimei, fără a decide asupra medului de administrare şi dreptului de dispoziție asupra bunurilor; obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanță ce ar asigura securitatea victimei, excluzând orice contact vizual cu ea sau cu copii acesteia.

Prin încheierea Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 19 mai 2026, cererea înaintată de reprezentantul victimei, avocatul Daniel Ghidirim care acționează în interesele lui ***** cu privire la eliberarea ordonanței judecătorești ce ține de protecția victimei violenței în familie față de agresorul ***** a fost respins.

La data de 02.06.2026, ***** prin intermediul avocatului Daniel Ghidirim a depus cerere de recurs cu privire la casarea încheierii Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 19 mai 2026.

Având în vedere cumulul probelor examinate, anexate la materialele cauzei, Colegiul Civil deduce că instanța de fond corect a constatat că nu au fost prezentate probe și nu s-a constatat existența violenței psihologice din partea lui *****, precum și circumstanțele care indică la un pericolul iminent și imediat de violență, nici la moment cât și pe viitor. De asemenea nu s-a demonstrat existența unui risc real și imediat, sau că sunt puse în pericol viața și sănătatea victimei, ce ar justifica eliberarea ordonanței de protecție, or, presupusul agresor a părăsit teritoriul R. Moldova întorcându-se la muncă peste hotare.

Mai mult ca atât, se atestă cererea de emitere a ordonanței de protecție nu este susținută de condițiile cumulative prevăzute de Legea nr. 45/2007, întrucât din materialul probator nu rezultă existența unui risc real, actual și iminent pentru viața, integritatea fizică sau psihică a recurentei. Faptele invocate descriu exclusiv un conflict familial punctual, generat de divergențe privind administrarea unui imobil și eventuale aspecte succesorale, fără a se evidenția acte de violență fizică sau psihologică de o gravitate și intensitate care să justifice intervenția excepțională a instanței prin restrângerea unor drepturi fundamentale ale părții adverse. Simpla existență a unor tensiuni între rude, chiar și manifestate verbal într-un context emoțional conflictual, nu poate fi calificată automat drept violență în familie în sensul legii, în lipsa unor probe obiective care să ateste caracterul repetat, intențional și periculos al comportamentului imputat.

Instanța de recurs mai observă că, susținerile recurentei au un caracter preponderent declarativ, nefiind susținute de mijloace de probă independente și concludente. Nu sunt prezentate certificate medico-legale, nu sunt indicate leziuni sau consecințe medicale, nu există înregistrări audio-video, declarații martor sau alte mijloace de probă care să confirme existența unor amenințări reale ori a unui comportament violent sistematic.

În același timp, materialele întocmite de organele de poliție relevă doar înregistrarea unor sesizări și efectuarea unor verificări procedurale, fără constatarea existenței faptelor de violență invocate, ceea ce întărește concluzia lipsei unui suport probator obiectiv.

De asemenea, din perspectiva conținutului factual, incidentul invocat din data de 07.05.2026 apare ca un eveniment izolat, lipsit de continuitate și de o dinamică de escaladare, element esențial pentru justificarea unei măsuri de protecție. Or, ordonanța de protecție are caracter preventiv și excepțional și presupune existența unui pericol concret și previzibil de repetare a actelor de violență, nu sancționarea unor neînțelegeri episodice sau a unor conflicte familiale de natură civilă.

În cauză, contextul conflictului este determinat de divergențe privind accesul și efectuarea unor lucrări asupra unui imobil și de aspecte succesorale, situații care, prin natura lor, nu intră automat în sfera violenței în familie și pot fi soluționate pe calea dreptului civil, fără a recurge la măsuri restrictive de drepturi.

Din materialele dosarului rezultă că tensiunile dintre părți sunt generate, în principal, de divergențe privind administrarea gospodăriei părintești și raporturile succesorale. Existența unui conflict patrimonial ori succesoral, chiar intens, nu echivalează prin ea însăși cu existența violenței în familie în sensul Legii nr. 45/2007 și nu justifică automat aplicarea măsurilor restrictive prevăzute de această lege.

Instanța reține că aplicarea măsurilor de protecție solicitate ar presupune o restrângere semnificativă a drepturilor părții împotriva căreia se solicită ordonanța, inclusiv dreptul de a se apropia de domiciliu și de a interacționa în context familial, măsuri care pot fi dispuse doar în condiții de strictă necesitate și proporționalitate.

În lipsa unui pericol real și demonstrat, o astfel de ingerință ar depăși scopul legii și ar transforma un mecanism de protecție urgentă într-un instrument de gestionare a unui conflict patrimonial, ceea ce nu este compatibil cu finalitatea Legii nr. 45/2007.

Preponderent, din ansamblul materialelor cauzei, nu rezultă elemente care să confirme existența unei situații de vulnerabilitate exploatată sau a unei dependențe în sens juridic între părți, astfel încât să se poată reține calitatea de victimă în sensul legii speciale. Afirmațiile recurentei privind o stare de teamă nu sunt susținute de fapte obiective care să le confere credibilitate juridică, în condițiile în care evaluările efectuate de organele competente nu au indicat existența unui risc de violență fizică sau a unei situații de pericol iminent.

În acest context, instanța de recurs constată că prima instanță a făcut o corectă apreciere a probelor și a circumstanțelor cauzei, reținând în mod justificat caracterul neprobant al acuzațiilor și inexistența condițiilor legale pentru emiterea ordonanței de protecție.

În atare ordine de idei, Colegiul civil conchide că, nu poate fi reținut comportamentul agresiv al pretinsului agresor *****, or temeiul aplicării măsurii de protecție solicitate nu a fost întrunit, nici caracterul grav al acțiunilor pretinsului agresor ***** nu a putut fi constatat.

Subsecvent, Colegiul învederează că la materialele cauzei lipsesc careva probe care ar indica asupra existenței pericolului real și iminent din partea lui ***** în privința *****.

Sub acest aspect, Colegiul notează că, în cazurile de violență în familie, scopul eliberării ordonanței de protecție constă în prevenirea unui risc real şi imediat, când sunt puse în pericol viața şi sănătatea victimei, în asigurarea de urgență a protecției victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violență asupra victimei şi/sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei, iar potrivit acțiunilor care se reduc la existența unui conflict din 07.05.2026, caracterul unui risc real şi imediat sau pericolului vieții și sănătății ***** nu poate fi desprins.

Emiterea unei ordonanțe de protecție presupune limitarea unor drepturi fundamentale ale persoanei vizate, inclusiv libertatea de circulație și posibilitatea de a avea contacte cu membrii familiei. O asemenea ingerință poate fi dispusă numai atunci când este justificată de existența unui pericol concret și demonstrat, respectând exigențele necesității și proporționalității prevăzute de art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În atare ordine de idei, Colegiul constată că instanța de fond just a constatat că nu au fost stabilite condițiile de fapt și de drept pentru aplicarea măsurilor de protecție în cazul reclamantului.

Conform dispozițiilor art.8 alin. (1), (2) CEDO, orice persoană are dreptul să i se respecte viața sa privată și de familie, domiciliul și corespondența. Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică este necesară pentru securitatea națională, securitatea publică, bunăstarea economică a tarii, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protejarea sănătății sau a moralei sau pentru protejarea drepturilor și libertăților altora.

În absența unor probe noi, pertinente și concludente, recursul nu poate conduce la o soluție contrară, întrucât nu aduce elemente de natură să răstoarne constatările de fapt și de drept deja realizate.

Prin urmare, soluția legală și temeinică care se impune este menținerea încheierii instanței de fond privind respingerea cererii de emitere a ordonanței de protecție, ca fiind întemeiată pe lipsa probelor, inexistența riscului iminent și neîntrunirea condițiilor cumulative prevăzute de Legea nr. 45/2007.

Astfel, având în vedere cele expuse mai sus, colegiul civil ajunge la concluzia că încheierea Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 19.05.2026 este întemeiată şi urmează a fi menținută, argumentele recursului fiind neîntemeiate.

Cu titlu de remarcă preliminară, Colegiul reține că o parte substanțială a argumentelor expuse de intimatul ***** excedează cadrului juridic specific obiectului dedus judecății, întrucât nu privesc condițiile de admisibilitate și de fond ale unei cereri privind emiterea ordonanței de protecție în temeiul Legii nr. 45/2007.

Or, în procedura de emitere a ordonanței de protecție, instanța este chemată să verifice exclusiv întrunirea condițiilor legale cumulative referitoare la existența unei relații de familie în

sensul legii, existența unor acte de violență în familie, precum și existența unui risc real, actual sau iminent pentru viața, integritatea fizică ori psihică a pretinsei victime, respectiv necesitatea aplicării unor măsuri urgente de protecție. În acest cadru procesual restrâns, analiza instanței nu poate fi extinsă asupra unor chestiuni de natură patrimonială, succesorală sau litigioasă civilă generală, care nu au incidență directă asupra evaluării pericolului invocat.

În consecință, argumentele intimatului care vizează aspecte privind dreptul de proprietate asupra imobilului, regimul juridic al bunurilor, raporturile succesorale, validitatea unor acte juridice sau eventuale divergențe de ordin civil între părți nu prezintă relevanță juridică în soluționarea prezentei cauze.

Aceste împrejurări pot face obiectul unor proceduri distincte, reglementate de dreptul civil, însă nu pot constitui temei pentru înlăturarea sau reținerea condițiilor specifice ale protecției împotriva violenței în familie.

Totodată, instanța de recurs subliniază că examinarea unei cereri întemeiate pe Legea nr. 45/2007 se realizează exclusiv prin prisma protecției imediate a persoanei pretins vătămate, iar nu prin prisma stabilirii unor drepturi reale, a aprecierii unor conduite morale sau a soluționării conflictului familial în ansamblul său.

Prin urmare, orice argumentație care tinde să transforme prezenta procedură într-un litigiu de fond privind proprietatea, succesiunea sau raporturile patrimoniale dintre părți nu poate fi reținută ca pertinentă în cadrul juridic al speței.

În acest context, Colegiul constată că respectivele susțineri ale intimatului nu sunt apte să influențeze analiza condițiilor prevăzute de lege pentru emiterea sau menținerea unei ordonanțe de protecție, motiv pentru care acestea nu vor fi avute în vedere la soluționarea fondului cauzei, fiind lipsite de relevanță juridică în raport cu obiectul dedus judecății.

În conformitate cu art. 427 lit. a), 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord,-

Decide:

Recursul declarat de ***** se respinge.

Încheierea Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 19.05.2026, în examinarea demersului înaintat de ***** cu privire la eliberarea ordonanței judecătorești ce ține de protecția victimei violenței în familie față de agresorul ***** se menține.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului
Judecător: Stanislav Grosu

Judecătorii: Alina Țihonschi Mariana Sajin